

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 25. februára 2009 v trestnej veci obvineného **R. M. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby** podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2T 104/2006, o dovolaní, ktoré podal obvinený R. M., zastúpený obhajcom P. J., advokátom v Partizánskom, proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 25. októbra 2007, sp. zn. 2To 60/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. M. **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne zo 7. marca 2007, sp. zn. 2T 104/2006, obvinený R. M. bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

od roku 2000 do 25. marca 2006 v spoločnom byte v N. týral svoju manželku R. M. a maloletého syna R. M., nar. X. tak, že po požití alkoholických nápojov spôsobil psychické a fyzické utrpenie bitím do rôznych častí tela, ponižovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu, odopieraním spánku hlasným vykrikovaním; rovnakým spôsobom fyzické a hlavne psychické utrpenie spôsobil aj svojmu synovi, čo ohrozovalo jeho zdravie; konanie vyvrcholilo 24. marca 2006, kedy manželku bil päšťou do tváre a 25. marca 2006 po vyhrážkach úderom päšťou jej spôsobil dvojitzú zlomeninu sánky, čo si následne vyžiadalo jej liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní päť týždňov.

Okresný súd podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ a § 38 ods. 3 Tr. zák., obvinenému uložil trest odňatia slobody na sedem rokov, na výkon ktorého podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. tohto zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia; podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú s jej nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 25. októbra 2007, sp. zn. 2To 60/2007, na základe odvolania prokurátora podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. uvedený rozsudok okresného súdu bol zrušený a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvinený R. M. bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v podstate na skutkovom základe už uvedenom (s rozdielom, že krajský súd ustálil dobu páchania zločinu od presne nezisteného dňa v roku 2003 do 25. marca 2006 a dobu liečenie zranenia poškodenej od 25. marca 2006 do 3. mája 2006); podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ a § 38 ods. 3 Tr. zák., obvinenému bol uložený trest odňatia slobody na sedem rokov, na výkon ktorého podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol tento zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia; podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/, ods. 4 Tr. zák. obvinenému bolo uložené tiež protialkoholické ochranné liečenie ambulantné; podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodený R. M. s nárokom na náhradu škody bol odkázaný na občianske súdne konanie.

Uvedeným rozhodnutím krajského súdu zároveň podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného R. M. proti rozsudku okresného súdu bolo zamietnuté.

Obvinený zastúpený obhajcom proti rozsudku krajského súdu ako súdu odvolacieho podal dovolanie tvrdiac, že sú splnené jeho dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Tento záver obvineného bol odôvodnený tým, že súdy vzali do úvahy len určitú časť výpovedí poškodených R. M. a R. M., ktoré nesprávne vyhodnotili výlučne v intenciách obžaloby. Obvinený poukázal na iné svedecké výpovede, ktorého ho (podľa jeho názoru) neusvedčujú z týrania jeho rodiny, resp. tvrdil, že výpovede svedkov v jeho neprospech boli manipulované; uznal len, že spôsobil manželke 25. marca 2006 ujmu na zdraví.

Obvinený v závere uviedol, že zistený skutok nebol súdmi správne posúdený, a preto navrhol, aby Najvyšší súd vyslovil (nešpecifikované) porušenie zákon, napadnutý rozsudok

Krajského súdu v Trenčíne zrušil a tomuto prikázal vec v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť.

Najvyšší súd ako súd dovolací primárne síce konštatoval, že dovolanie je prípustné, že bolo podané oprávneným procesným subjektom a predpísaným spôsobom, ale nie sú splnené jeho dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený v dovolaní v princípe namietal, že súdy dostatočne nezistili skutkový stav veci, že zlomenie sánky poškodenej 25. marca 2006 bolo len ojedinelým excesom, bez preukázania tyranizovania jeho rodiny od roku 2003 (ako skutok zistil krajský súd).

Súd prvého stupňa a aj odvolací súd však na základe dokazovania dospeli k zisteniu, že fyzický útok obvineného na poškodenú 25. marca 2006 bol len vyvrcholením predchádzajúcich psychických a fyzických atakov; z toho dôvodu aj konanie obvineného právne posúdili ako zločin týrania blízkej osoby (a zverenej osoby) podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. Súdy totiž ustálili, že obvinený po dlhší čas týral opísaným spôsobom blízku osobu (osoby), pričom do zistenej série jeho protiprávnych činností patrí aj fyzický útok na R. M. spáchaný 25. marca 2006; ním spôsobené zranenie pritom nevykazuje znaky ťažkej ujmy na zdraví (čo by zakladalo právne kvalifikovanie zločinu aj podľa § 208 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Obvinený v dovolaní uviedol, že uvedený inkriminovaný atak by mal byť právne posúdený len ako samostatný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., teda že on sám úmyselne chránenej osobe ublížil na zdraví; takou osobou v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/, § 127 ods. 4 Tr. zák. je manželka obvineného.

Súdy prvého aj druhého stupňa však zistili, že táto ujma na zdraví poškodenej bola spôsobená v rámci zisteného konania obvineného a popísaného v ustanovení § 208 Tr. zák.

Tieto sentencie sú legálne, pričom je potrebné konštatovať, že súbeh trestného činu týrania blízkej osoby (a zverenej osoby) podľa § 208 Tr. zák. s deliktom ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. je vylúčený z titulu faktickej konzumpcie.

Napadnutý rozsudok krajského súdu (aj predchádzajúci rozsudok súdu okresného) v otázke právneho posúdenia konania obvineného teda zodpovedá zistenému skutkovému stavu a dovolacie námietky sú právne irelevantné. Najvyšší súd pritom reagujúc na obsah podaného dovolania dôrazne upozorňuje, že podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd neskúma a tento nemôže meniť; aj v tomto smere dovolacie námietky obvineného nie je možné prijať.

Najvyšší súd na tomto základe preto rezultuje, že je zrejmé nesplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (ako ich uplatnil obvinený), a preto toto dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. februára 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová